

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2010/24/ΕΕ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 16ης Μαρτίου 2010

περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους, δασμούς και άλλα μέτρα

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως τα άρθρα 113 και 115,

την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των κρατών μελών για την είσπραξη των αμοιβαίων απαιτήσεών τους και των απαιτήσεων της Ένωσης όσον αφορά ορισμένους φόρους και άλλα μέτρα συμβάλλει στην ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Εξασφαλίζει τη φορολογική ουδετερότητα και επέτρεψε στα κράτη μέλη να άρουν προστατευτικά μέτρα στις διασυνοριακές συναλλαγές που δημιουργούσαν διακρίσεις και είχαν σκοπό την πρόληψη απάτης και δημοσιονομικών απωλειών.
- (2) Οι ρυθμίσεις για την αμοιβαία συνδρομή στον τομέα της είσπραξης θεσπίστηκαν αρχικά με την οδηγία 76/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1976, περί της αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων που προκύπτουν από ενέργειες οι οποίες αποτελούν μέρος του συστήματος χρηματοδοτήσεως του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων καθώς και από

γεωργικές εισφορές και δασμούς ⁽³⁾. Η εν λόγω οδηγία και οι πράξεις που την τροποποιούν είχαν κωδικοποιηθεί με την οδηγία, 2008/55/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2008, για την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με ορισμένες εισφορές, δασμούς, φόρους και άλλα μέτρα ⁽⁴⁾.

- (3) Ωστόσο, οι εν λόγω ρυθμίσεις, μολονότι αποτελούσαν ένα πρώτο βήμα προόδου για την καθιέρωση βελτιωμένων διαδικασιών είσπραξης εντός της Κοινότητας με τη σύγκλιση των ισχυόντων εθνικών κανόνων, έχουν αποδειχθεί ανεπαρκείς για την κάλυψη των απαιτήσεων της εσωτερικής αγοράς, όπως έχει εξελιχθεί τα τελευταία 30 χρόνια.
- (4) Για την καλύτερη διασφάλιση των οικονομικών συμφερόντων των κρατών μελών και της ουδετερότητας της εσωτερικής αγοράς, είναι ανάγκη να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής της αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με φόρους και δασμούς, οι οποίες δεν καλύπτονται ακόμη από αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη, ενώ, προκειμένου να αντιμετωπισθεί η αύξηση των αιτήσεων συνδρομής και να εξασφαλισθούν καλύτερα αποτελέσματα, η συνδρομή αυτή θα πρέπει να καταστεί αποδοτικότερη και ουσιαστικότερη και να διευκολυνθεί στην πράξη. Για την εκπλήρωση των στόχων αυτών, απαιτούνται σημαντικές προσαρμογές και δεν επαρκεί απλώς η τροποποίηση της ισχύουσας οδηγίας 2008/55/ΕΚ. Η οδηγία αυτή θα πρέπει, επομένως, να καταργηθεί και να αντικατασταθεί από νέα νομική πράξη, η οποία θα αξιοποιεί τα επιτεύγματα της οδηγίας 2008/55/ΕΚ και θα προβλέπει σαφέστερους και ακριβέστερους κανόνες, όπου απαιτείται.
- (5) Σαφέστεροι κανόνες θα διευκολύνουν την ευρύτερη ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών. Θα εξασφαλίσουν επίσης ότι καλύπτονται όλα τα νομικά και φυσικά πρόσωπα στην Κοινότητα, λαμβάνοντας υπόψη το συνεχώς διευρυνόμενο φάσμα των νομικών μορφωμάτων στα οποία δεν συγκαταλέγονται μόνο τα παραδοσιακά μορφώματα, όπως τα καταπιστεύματα και τα ιδρύματα, αλλά και κάθε νέο μέσο που ενδέχεται να συστήσουν οι φορολογούμενοι στα κράτη μέλη. Επιπλέον, θα επιτρέψουν να λαμβάνονται

⁽¹⁾ Γνώμη της 10ης Φεβρουαρίου 2010 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ Γνώμη της 16ης Ιουλίου 2009 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ ΕΕ L 73 της 19.3.1976, σ. 18.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 150 της 10.6.2008, σ. 28.

υπόψη όλες οι μορφές που μπορούν να λάβουν οι απαιτήσεις των δημοσίων αρχών σχετικά με φόρους, δασμούς, εισφορές, επιστροφές και παρεμβάσεις, συμπεριλαμβανομένων όλων των χρηματικών απαιτήσεων κατά του οικείου φορολογούμενου ή κατά τρίτου που υποκαθιστούν την αρχική απαίτηση. Η θέσπιση σαφέστερων κανόνων είναι αναγκαία κυρίως για τον καλύτερο προσδιορισμό των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων όλων των ενδιαφερομένων μερών.

- (6) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να επηρεάσει την αρμοδιότητα των κρατών μελών όσον αφορά τον καθορισμό των μέτρων εισπράξης, τα οποία διατίθενται βάσει της εσωτερικής τους νομοθεσίας. Εντούτοις, είναι ανάγκη να διασφαλισθεί ότι οι διαφορές μεταξύ των εθνικών δικαίων ή η έλλειψη συντονισμού μεταξύ των αρμόδιων αρχών δεν θέτουν σε κίνδυνο την απρόσκοπτη λειτουργία του συστήματος αμοιβαίας συνδρομής που προβλέπει η παρούσα οδηγία.
- (7) Η αμοιβαία συνδρομή μπορεί να συνίσταται στα εξής: η προς την η αίτηση αρχή μπορεί να παρέχει στην αιτούσα αρχή τις πληροφορίες τις οποίες χρειάζεται η τελευταία για την εισπράξη απαιτήσεων στο κράτος μέλος στο οποίο ανήκει και να κοινοποιεί στον οφειλέτη όλα τα σχετικά με τις απαιτήσεις αυτές έγγραφα που προέρχονται από το αιτούν κράτος μέλος. Η προς αίτηση αρχή μπορεί επίσης να εισπράττει, κατ' αίτηση της αιτούσας αρχής, τις απαιτήσεις που προκύπτουν στο αιτούν κράτος μέλος, ή να λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα για την εξασφάλιση της εισπράξης των απαιτήσεων αυτών.
- (8) Η θέσπιση ενιαίου τίτλου που θα χρησιμοποιείται για τη λήψη μέτρων επιβολής στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος καθώς και η έγκριση ενιαίου τυποποιημένου εντύπου για την κοινοποίηση τίτλων και αποφάσεων σχετικών με την απαίτηση θα πρέπει να επιλύσουν τα προβλήματα της αναγνώρισης και της μετάφρασης τίτλων που προέρχονται από άλλο κράτος μέλος, στα οποία οφείλεται, κατά σημαντικό βαθμό, η αναποτελεσματικότητα των ισχυουσών ρυθμίσεων για τη συνδρομή.
- (9) Θα πρέπει να δημιουργηθεί νομική βάση για την ανταλλαγή πληροφοριών χωρίς προηγούμενη αίτηση για συγκεκριμένες επιστροφές φόρων. Για λόγους αποτελεσματικότητας, θα πρέπει επίσης να δοθεί η δυνατότητα στους υπαλλήλους των φορολογικών υπηρεσιών κράτους μέλους να παρίστανται ή να συμμετέχουν στις διοικητικές έρευνες, οι οποίες διεξάγονται σε άλλο κράτος μέλος. Θα πρέπει επίσης να υπάρχει πρόβλεψη για την πλέον άμεση ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των υπηρεσιών με στόχο να καταστεί η συνδρομή ταχύτερη και αποτελεσματικότερη.
- (10) Δεδομένης της αυξανόμενης κινητικότητας εντός της εσωτερικής αγοράς και των περιορισμών τους οποίους επέβαλε η

συνθήκη ή άλλη νομοθεσία σχετικά με τις εγγυήσεις που μπορούν να ζητούν οι φορολογούμενοι, οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο εθνικό έδαφος, οι δυνατότητες να ζητηθεί η λήψη μέτρων εισπράξης ή ασφαλιστικών μέτρων σε άλλο κράτος μέλος θα πρέπει να διευρυνθούν. Δεδομένου ότι η ηλικία μιας απαίτησης αποτελεί κρίσιμο παράγοντα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ζητούν αμοιβαία συνδρομή, μολονότι τα εγχώρια μέσα εισπράξης δεν έχουν εξαντληθεί ακόμη πλήρως, μεταξύ άλλων εφόσον η χρήση σχετικών διαδικασιών στο αιτούν κράτος μέλος θα δημιουργούσε δυσανάλογες δυσχέρειες.

- (11) Μία γενική υποχρέωση κοινοποίησης αιτήσεων και εγγράφων σε ψηφιακή μορφή και μέσω ηλεκτρονικού δικτύου, με ακριβείς κανόνες για τη χρήση γλωσσών για αιτήσεις και έγγραφα, θα πρέπει να επιτρέψει στα κράτη μέλη να διεκπεραιώνουν ταχύτερα και ευκολότερα τις αιτήσεις.
- (12) Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εισπράξης στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος είναι δυνατόν να αμφισβητηθούν από τον ενδιαφερόμενο η απαίτηση, η κοινοποίηση από τις αρχές του αιτούντος κράτους μέλους ή ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεσή της. Θα πρέπει να καθορισθεί ότι, στις περιπτώσεις αυτές, ο ενδιαφερόμενος ασκεί την προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου οργάνου του αιτούντος κράτους μέλους και ότι η προς την η αίτηση αρχή θα πρέπει να αναστέλλει οιαδήποτε διαδικασία εκτέλεσης που έχει κινήσει έως την έκδοση της απόφασης του αρμόδιου αυτού οργάνου, εκτός εάν η αιτούσα αρχή αιτείται άλλως.
- (13) Προκειμένου να ενθαρρυνθούν τα κράτη μέλη να δεσμεύσουν επαρκείς πόρους για την εισπράξη των απαιτήσεων άλλων κρατών μελών, το προς ό η αίτηση κράτος μέλος θα πρέπει να είναι σε θέση να ανακτήσει το κόστος το οποίο αφορά εισπράξη από τον οφειλέτη.
- (14) Ο καλύτερος τρόπος για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα είναι να δοθεί η δυνατότητα στην προς την η αίτηση αρχή να ασκεί, κατά την εκτέλεση αίτησης συνδρομής, τις εξουσίες που προβλέπονται από το εθνικό της δίκαιο όσον αφορά τους αυτούς ή ανάλογους φόρους ή δασμούς. Έλλειψη ανάλογου φόρου ή δασμού, η καταλληλότερη διαδικασία θα ήταν η προβλεπόμενη από το δίκαιο του προς ο η αίτηση κράτους μέλους για απαιτήσεις που αφορούν τον φόρο προσωπικού εισοδήματος. Η εν λόγω χρήση του εθνικού δικαίου δεν θα πρέπει, κατά κανόνα, να ισχύει όσον αφορά τις προτιμήσεις που συνοδεύουν τις απαιτήσεις οι οποίες γεννώνται στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος. Θα πρέπει, ωστόσο, να είναι δυνατή η επέκταση των προτιμήσεων στις απαιτήσεις άλλων κρατών μελών βάσει συμφωνίας μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών.

(15) Όσον αφορά τα θέματα σχετικά με την παραγραφή, οι ισχύοντες κανόνες θα πρέπει να απλοποιηθούν, προβλέποντας ότι η αναστολή, η διακοπή ή η παράταση της προθεσμίας παραγραφής καθορίζεται σε γενικές γραμμές σύμφωνα με το ισχύον δίκαιο στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος, εκτός από τις περιπτώσεις στις οποίες δεν είναι δυνατή η αναστολή, η διακοπή ή η παράταση της προθεσμίας παραγραφής βάσει του δικαίου που ισχύει στο εν λόγω κράτος.

(16) Για λόγους αποτελεσματικότητας, επιβάλλεται οι πληροφορίες που κοινοποιούνται στο πλαίσιο της αμοιβαίας συνδρομής να μπορούν να χρησιμοποιούνται στο κράτος μέλος που λαμβάνει τις πληροφορίες, για λόγους άλλους από εκείνους που προβλέπει η παρούσα οδηγία, εφόσον αυτό επιτρέπεται βάσει της εθνικής νομοθεσίας τόσο του κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες όσο και του κράτους μέλους που τις λαμβάνει.

(17) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να προδικάζει την εκπλήρωση τυχόν υποχρεώσεων παροχής ευρύτερης συνδρομής, οι οποίες απορρέουν δυνάμει διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών.

(18) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να εκδοθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽¹⁾.

(19) Σύμφωνα με την παράγραφο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας, τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να καταρτίσουν, προς ίδια χρήση και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία της παρούσας οδηγίας με τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, και να τους δημοσιοποιήσουν.

(20) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η εξασφάλιση ενός ενιαίου συστήματος συνδρομής για την είσπραξη στην εσωτερική αγορά, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορούν, κατά συνέπεια, λόγω της απαιτούμενης ομοιομορφίας, αποτελεσματικότητας και αποδοτικότητας, να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση δύναται να θεσπίζει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που θεσπίζεται με το άρθρο 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας που θεσπίζεται με το εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των προαναφερόμενων στόχων.

(21) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί πιστά τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Η παρούσα οδηγία καθορίζει τους κανόνες βάσει των οποίων τα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν συνδρομή για την είσπραξη σε κάθε κράτος μέλος οποιωνδήποτε απαιτήσεων αναφέρονται στο άρθρο 2, οι οποίες γεννώνται σε ένα άλλο κράτος μέλος.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία ισχύει για απαιτήσεις που αφορούν τα εξής:

α) όλους τους φόρους και τους δασμούς, οι οποίοι επιβάλλονται από τα κράτη μέλη ή τις εδαφικές ή τις διοικητικές τους υποδιαιρέσεις, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών αρχών, ή για λογαριασμό τους, ή για λογαριασμό της Ένωσης·

β) επιστροφές, παρεμβάσεις και άλλα μέτρα στο πλαίσιο του συστήματος ολικής ή μερικής χρηματοδότησης του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου για την Αγροτική Ανάπτυξη (ΕΓΤΑΑ), συμπεριλαμβανομένων ποσών που πρέπει να συλλεχθούν σε σχέση με τις εν λόγω ενέργειες·

γ) τις εισφορές και άλλα τέλη που προβλέπονται στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης αγοράς για τον τομέα της ζάχαρης.

2. Το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας περιλαμβάνει:

α) διοικητικές κυρώσεις, πρόστιμα, τέλη και προσαυξήσεις σχετικά με απαιτήσεις για τις οποίες είναι δυνατόν να ζητηθεί αμοιβαία συνδρομή σύμφωνα με την παράγραφο 1, που επιβάλλονται από τις αρμόδιες διοικητικές αρχές για την επιβολή των σχετικών φόρων ή δασμών ή για τη διεξαγωγή σχετικών διοικητικών ερευνών ή επιβεβαιώνονται από διοικητικά ή δικαστικά όργανα κατ' αίτηση των προαναφερόμενων διοικητικών αρχών·

(¹) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

β) τέλη για πιστοποιητικά και συναφή έγγραφα που εκδίδονται στο πλαίσιο διοικητικών διαδικασιών οι οποίες αφορούν φόρους και δασμούς·

που απορρέει από αυτά, υπόκεινται σε φόρο καλυπτόμενο από την παρούσα οδηγία·

γ) τόκους και δαπάνες που συνδέονται με τις απαιτήσεις για τις οποίες είναι δυνατόν να ζητηθεί αμοιβαία συνδρομή σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή το στοιχείο α) ή β) της παρούσας παραγράφου.

δ) «με ηλεκτρονικά μέσα»: η χρήση ηλεκτρονικού εξοπλισμού επεξεργασίας -συμπεριλαμβανομένης της ψηφιακής συμπίεσης- και αποθήκευσης δεδομένων και η χρησιμοποίηση καλωδιακής ή ασύρματης σύνδεσης, οπτικών μέσων ή άλλων ηλεκτρομαγνητικών μέσων

3. Η παρούσα οδηγία δεν ισχύει για:

α) υποχρεωτικές εισφορές κοινωνικής ασφάλισης πληρωτέες προς το κράτος μέλος ή μια υποδιαίρεση του κράτους μέλους ή προς τα ιδρύματα κοινωνικών ασφαλίσεων δημοσίου δικαίου·

ε) «δίκτυο CCN»: η κοινή πλατφόρμα που βασίζεται στο κοινό δίκτυο επικοινωνιών (CCN), το οποίο έχει αναπτυχθεί από την Ένωση για την εξασφάλιση όλων των διαβιβάσεων με ηλεκτρονικά μέσα μεταξύ των αρμόδιων τελωνειακών και φορολογικών αρχών.

β) τέλη έκδοσης που δεν αναφέρονται στην παράγραφο 2·

γ) οφειλές συμβατικής φύσης, όπως για την παροχή κοινωφελών υπηρεσιών·

δ) ποινικές κυρώσεις που επιβάλλονται στο πλαίσιο ποινικής δίωξης ή άλλες ποινικές κυρώσεις που δεν καλύπτονται από την παράγραφο 2 στοιχείο α).

Άρθρο 4

Οργάνωση

1. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή, μέχρι τις 20 Μαΐου 2010, σχετικά με την αρμόδια αρχή ή αρχές του (εφεξής αναφερόμενη αντιστοίχως ως η «αρμόδια αρχή»), για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας και ενημερώνει αμελλητί την Επιτροπή σχετικά με τυχόν μεταβολή της.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

α) «αιτούσα αρχή»: κεντρικό γραφείο διασύνδεσης, γραφείο διασύνδεσης ή υπηρεσία διασύνδεσης κράτους μέλους που υποβάλλει αίτηση συνδρομής σχετικά με αίτηση αναφερόμενη στο άρθρο 2

Η Επιτροπή θέτει τις πληροφορίες που λαμβάνει στη διάθεση των λοιπών κρατών μελών και δημοσιεύει κατάλογο των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

2. Η αρμόδια αρχή ορίζει ένα κεντρικό γραφείο διασύνδεσης, το οποίο αναλαμβάνει την κύρια ευθύνη για τις επαφές με τα λοιπά κράτη μέλη στον τομέα της αμοιβαίας συνδρομής τον οποίο καλύπτει η παρούσα οδηγία.

β) «προς ην η αίτηση αρχή»: κεντρικό γραφείο διασύνδεσης, γραφείο διασύνδεσης ή υπηρεσία διασύνδεσης κράτους μέλους προς τα οποία απευθύνεται αίτηση συνδρομής

Το κεντρικό γραφείο διασύνδεσης μπορεί επίσης να ορίζεται ως υπεύθυνο για τις επαφές με την Επιτροπή.

γ) «πρόσωπο»:

i) φυσικό πρόσωπο,

ii) νομικό πρόσωπο,

iii) εφόσον προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία, ένωση προσώπων στην οποία αναγνωρίζεται δικαιοπρακτική ικανότητα, χωρίς όμως να έχει το νομικό καθεστώς νομικού προσώπου, ή

3. Η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους μπορεί να ορίζει γραφεία διασύνδεσης, τα οποία είναι υπεύθυνα για τις επαφές με τα λοιπά κράτη μέλη σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή όσον αφορά έναν ή περισσότερους συγκεκριμένους τύπους ή κατηγορίες φόρων και δασμών που αναφέρονται στο άρθρο 2.

iv) οποιοδήποτε άλλο νομικό μόνιμο οποιασδήποτε φύσεως και μορφής, είτε διαθέτει νομική προσωπικότητα είτε όχι, που έχει στην κυριότητά του ή διαχειρίζεται περιουσιακά στοιχεία τα οποία, συμπεριλαμβανομένου του εισοδήματος

4. Η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους μπορεί να ορίζει ως υπηρεσίες διασύνδεσης και άλλα γραφεία πέραν του κεντρικού γραφείου διασύνδεσης ή των γραφείων διασύνδεσης. Οι υπηρεσίες διασύνδεσης ζητούν ή παρέχουν αμοιβαία συνδρομή βάσει της παρούσας οδηγίας σε σχέση με τις συγκεκριμένες εδαφικές επιχειρησιακές τους αρμοδιότητες.

5. Όταν ένα γραφείο διασύνδεσης ή μία υπηρεσία διασύνδεσης λαμβάνει αίτηση αμοιβαίας συνδρομής που απαιτεί δράση εκτός των αρμοδιοτήτων που του (της) έχουν ανατεθεί, τη διαβιβάζει αμελλητί στο αρμόδιο γραφείο ή την αρμόδια υπηρεσία, εφόσον τα γνωρίζει, ή στο κεντρικό γραφείο διασύνδεσης και ενημερώνει σχετικά την αιτούσα αρχή.

6. Η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους ενημερώνει την Επιτροπή για το κεντρικό γραφείο διασύνδεσης του εν λόγω κράτους και για κάθε γραφείο διασύνδεσης ή υπηρεσία διασύνδεσης που έχει ορίσει. Η Επιτροπή θέτει τις πληροφορίες που λαμβάνει στη διάθεση των κρατών μελών.

7. Κάθε κοινοποίηση διαβιβάζεται, κατά περίπτωση, με τη συμφωνία ή εξ' ονόματος του κεντρικού γραφείου διασύνδεσης, το οποίο διασφαλίζει την αποτελεσματικότητα της κοινοποίησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Άρθρο 5

Αίτηση πληροφοριών

1. Κατόπιν αιτήσεως της αιτούσας αρχής, η προς ην η αίτηση αρχή παρέχει οποιεσδήποτε πληροφορίες είναι πιθανόν να αφορούν την αιτούσα αρχή για την είσπραξη απαιτήσεων της κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 2.

Για τον σκοπό της παροχής των εν λόγω πληροφοριών, η προς ην η αίτηση αρχή μεριμνά για τη διεξαγωγή οποιωνδήποτε διοικητικών ερευνών, οι οποίες απαιτούνται για τη συγκέντρωση των πληροφοριών.

2. Η προς ην η αίτηση αρχή δεν υποχρεούται να διαβιβάζει πληροφορίες:

- α) που δεν θα ήταν σε θέση να αποκτήσει για την είσπραξη παρόμοιων απαιτήσεων που γεννήθηκαν στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος,
- β) που θα αποκάλυπταν εμπορικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό απόρρητο,
- γ) που η γνωστοποίησή τους θα ήταν πιθανό να προσβάλει την ασφάλεια ή να αντιτίθεται προς τη δημόσια τάξη του προς ό η αίτηση κράτους μέλους.

3. Η παράγραφος 2, σε καμία περίπτωση, δεν θεωρείται ότι επιτρέπει στην προς ην η αίτηση αρχή ενός κράτους μέλους να αρνηθεί την παροχή πληροφοριών αποκλειστικά και μόνο επειδή κάτοχος των πληροφοριών αυτών είναι τράπεζα, άλλο χρηματοπι-

στωτικό ίδρυμα, εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος ή πρόσωπο που ενεργεί υπό την ιδιότητα του πράκτορα ή του διαχειριστή ή επειδή η πληροφορία αφορά ιδιοκτησιακά συμφέροντα προσώπου.

4. Η προς ην η αίτηση αρχή πληροφορεί την αιτούσα αρχή για τους λόγους της αντίθεσής της στην ικανοποίηση της αίτησης παροχής πληροφοριών.

Άρθρο 6

Ανταλλαγή πληροφοριών χωρίς προηγούμενη αίτηση

Όταν μια επιστροφή φόρων ή δασμών, πλην του φόρου προστιθέμενης αξίας, αφορά πρόσωπο το οποίο είναι εγκατεστημένο ή διαμένει σε άλλο κράτος μέλος, το κράτος μέλος που επιστρέφει μπορεί να ενημερώνει το κράτος μέλος εγκατάστασης ή διαμονής για την προσεχή επιστροφή.

Άρθρο 7

Παρουσία στα γραφεία των διοικητικών υπηρεσιών και συμμετοχή στις διοικητικές έρευνες

1. Κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της αιτούσας αρχής και της προς ην η αίτηση αρχής και σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που έχει θεσπίσει η προς ην η αίτηση αρχή, υπάλληλοι εξουσιοδοτημένοι από την αιτούσα αρχή δύνανται, για τους σκοπούς της προαγωγής της αμοιβαίας συνδρομής που προβλέπει η παρούσα οδηγία:

- α) να είναι παρόντες στα γραφεία στα οποία εκτελούν τα καθήκοντά τους οι διοικητικές αρχές του προς ό η αίτηση κράτους μέλους,
- β) να είναι παρόντες κατά τις διοικητικές έρευνες, οι οποίες διεξάγονται στο έδαφος του προς ό η αίτηση κράτους μέλους,
- γ) να παρέχουν συνδρομή στους αρμόδιους υπαλλήλους του προς ό η αίτηση κράτους μέλους κατά της διαδικασίες ενώπιον δικαστηρίων στο εν λόγω κράτος μέλος.

2. Εφόσον αυτό είναι εφικτό δυνάμει της ισχύουσας νομοθεσίας του προς ό η αίτηση κράτους μέλους, η συμφωνία που αναφέρεται στο στοιχείο β) της παραγράφου 1 μπορεί να προβλέπει ότι υπάλληλοι του αιτούντος κράτους μέλους δύνανται να ανακρίνουν πρόσωπα και να εξετάζουν καταχωρίσεις.

3. Υπάλληλοι εξουσιοδοτημένοι από την αιτούσα αρχή, οι οποίοι αξιοποιούν τις δυνατότητες που τους παρέχουν οι παράγραφοι 1 και 2, πρέπει, ανά πάσα στιγμή, να είναι σε θέση να επιδείξουν γραπτή εξουσιοδότηση, στην οποία να αναφέρονται η ταυτότητά τους και τα επίσημα καθήκοντά τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

Άρθρο 8

Αίτηση για την κοινοποίηση ορισμένων εγγράφων σχετικών με απαιτήσεις

1. Κατόπιν αιτήσεως της αιτούσας αρχής, η προς ην η αίτηση αρχή κοινοποιεί στον αποδέκτη όλα τα έγγραφα, συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών, που προέρχονται από το αιτούν κράτος μέλος και αναφέρονται σε αίτηση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 ή στην είσπραξή της.

Η αίτηση κοινοποίησης συνοδεύεται από τυποποιημένο έντυπο που περιέχει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) όνομα, διεύθυνση και άλλα δεδομένα σχετικά με τον προσδιορισμό της ταυτότητας του αποδέκτη,
- β) τον σκοπό της κοινοποίησης και το χρονικό διάστημα εντός του οποίου η κοινοποίηση θα πρέπει να πραγματοποιηθεί,
- γ) περιγραφή του συνημμένου εγγράφου καθώς και της φύσης και του ποσού της σχετικής απαίτησης,
- δ) όνομα, διεύθυνση και άλλες λεπτομέρειες επαφής όσον αφορά:
 - i) το γραφείο που είναι αρμόδιο για το συνημμένο έγγραφο και, εφόσον διαφέρει,
 - ii) το γραφείο παροχής περαιτέρω πληροφοριών σχετικά με το κοινοποιημένο έγγραφο σχετικά με τις δυνατότητες αμφισβήτησης της υποχρέωσης καταβολής.

2. Η αιτούσα αρχή υποβάλλει αίτηση κοινοποίησης δυνάμει του παρόντος άρθρου μόνο εφόσον δεν είναι σε θέση να κοινοποιήσει το σχετικό έγγραφο σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν την κοινοποίηση αυτή στο αιτούν κράτος μέλος ή εφόσον η κοινοποίηση αυτή θα δημιουργούσε δυσανάλογες δυσχέρειες.

3. Η προς ην η αίτηση αρχή πληροφορεί αμέσως την αιτούσα αρχή όσον αφορά τη συνέχεια που δόθηκε στην αίτηση κοινοποίησης και, ειδικότερα, όσον αφορά την ημερομηνία κατά την οποία το έγγραφο διαβιβάστηκε στον αποδέκτη.

Άρθρο 9

Μέσα κοινοποίησης

1. Η προς ην η αίτηση αρχή εξασφαλίζει ότι η κοινοποίηση στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος πραγματοποιείται σύμφωνα με τις εθνικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και τις διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος.

2. Η παράγραφος 1 ισχύει υπό την επιφύλαξη οιασδήποτε άλλης μορφής κοινοποίησης στην οποία προβαίνει η αρμόδια αρχή του αιτούντος κράτους μέλους σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες του εν λόγω κράτους μέλους.

Μια αρμόδια αρχή η οποία είναι εγκατεστημένη στο αιτούν κράτος μέλος μπορεί να κοινοποιεί άμεσα κάθε έγγραφο με συστημένη αλληλογραφία ή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου σε πρόσωπο ευρισκόμενο στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΜΕΤΡΑ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ Ή ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 10

Αίτηση είσπραξης

1. Κατόπιν αιτήσεως της αιτούσας αρχής, η προς ην η αίτηση αρχή υποχρεούται να εισπράττει απαιτήσεις, οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση της είσπραξης στο αιτούν κράτος μέλος.

2. Η αιτούσα αρχή, μόλις λάβει γνώση, απευθύνει στην προς ην η αίτηση αρχή όλες τις χρήσιμες πληροφορίες που αναφέρονται στην υπόθεση, η οποία αποτελούσε την αιτία της αίτησης είσπραξης.

Άρθρο 11

Προϋποθέσεις της αίτησης είσπραξης

1. Η αιτούσα αρχή δεν δύναται να υποβάλει αίτηση είσπραξης, εάν και εφόσον η απαίτηση και/ή ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεσή της στο αιτούν κράτος μέλος αμφισβητείται στο εν λόγω κράτος μέλος, με εξαίρεση τις περιπτώσεις στις οποίες ισχύει το τρίτο εδάφιο του άρθρου 14 παράγραφος 4.

2. Πριν από την υποβολή αίτησης είσπραξης από την αιτούσα αρχή, πρέπει να κινηθούν οι δέουσες διαδικασίες είσπραξης, οι οποίες ισχύουν στο κράτος μέλος της, εκτός από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) αν είναι πρόδηλο ότι δεν υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία προς είσπραξη στο αιτούν κράτος μέλος ή ότι οι εν λόγω διαδικασίες δεν θα καταλήξουν στην εξόφληση της απαίτησης, και η αιτούσα αρχή έχει συγκεκριμένες πληροφορίες που καταδεικνύουν ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο διαθέτει περιουσιακά στοιχεία στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος,
- β) εάν η προσφυγή στις διαδικασίες αυτές στο αιτούν κράτος μέλος θα δημιουργούσε δυσανάλογες δυσχέρειες.

Άρθρο 12

Τίτλος ο οποίος επιτρέπει την εκτέλεση στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος και άλλα συνοδευτικά έγγραφα

1. Κάθε αίτηση είσπραξης συνοδεύεται από ενιαίο τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος.

Ο ενιαίος τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος απηχεί το κύριο περιεχόμενο του αρχικού τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση και αποτελεί τη μοναδική βάση των μέτρων είσπραξης και των ασφαλιστικών μέτρων που ελήφθησαν στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος. Δεν υπόκειται σε αναγνώριση, συμπλήρωση ή αντικατάσταση στο εν λόγω κράτος μέλος.

Ο ενιαίος τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση περιέχει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) πληροφορίες σχετικά με τον προσδιορισμό του αρχικού τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση, περιγραφή της απαίτησης, που περιλαμβάνει τη φύση της, το χρονικό διάστημα που καλύπτεται από την απαίτηση, τυχόν σημαντικές ημερομηνίες της διαδικασίας εκτέλεσης καθώς και το ποσό της απαίτησης και τις διάφορες συνιστώσες του, όπως το κεφάλαιο και οι δεδουλευμένοι τόκοι κ.λπ.,

β) όνομα και άλλα δεδομένα σχετικά με τον προσδιορισμό της ταυτότητας του οφειλέτη,

γ) όνομα, διεύθυνση και άλλες λεπτομέρειες επαφής όσον αφορά:

- i) το γραφείο που είναι αρμόδιο για την αποτίμηση της απαίτησης και, εφόσον διαφέρει,
- ii) το γραφείο παροχής περαιτέρω πληροφοριών σχετικά με την απαίτηση ή σχετικά με τις δυνατότητες αμφοβήτησης της υποχρέωσης καταβολής.

2. Η αίτηση είσπραξης μιας απαίτησης μπορεί να συνοδεύεται από άλλα έγγραφα σχετικά με την απαίτηση, τα οποία έχουν εκδοθεί στο αιτούν κράτος μέλος.

Άρθρο 13

Εκτέλεση της αίτησης είσπραξης

1. Για τον σκοπό της είσπραξης στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος, κάθε απαίτηση που αποτελεί αντικείμενο αίτησης είσπραξης εξετάζεται ως απαίτηση του προς ό η αίτηση κράτους μέλους, εκτός εάν η παρούσα οδηγία ορίζει άλλως. Η προς ην η αίτηση αρχή ασκεί τις προβλεπόμενες από τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις εξουσίες και διαδικασίες που ισχύουν στο κράτος μέλος στο οποίο υπάγεται για απαιτήσεις σχετικά με τον ίδιο ή, απουσία ιδίου, παρόμοιο φόρο ή δασμό, πλην των περιπτώσεων για τις οποίες προβλέπεται άλλως στην παρούσα οδηγία.

Εάν η προς ην η αίτηση αρχή θεωρεί ότι δεν επιβάλλονται στο έδαφος της οι ίδιοι ή παρόμοιοι φόροι ή δασμοί, ασκεί τις εξουσίες και τις διαδικασίες που προβλέπονται από τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που ισχύουν στο κράτος μέλος της για απαιτήσεις σχετικά με το φόρο προσωπικού εισοδήματος, πλην των περιπτώσεων για τις οποίες προβλέπεται άλλως στην παρούσα οδηγία.

Το προς ό η αίτηση κράτος μέλος δεν υποχρεούται να χορηγεί σε απαιτήσεις άλλων κρατών μελών τις προτιμήσεις που χορηγεί σε παρόμοιες απαιτήσεις στο έδαφος του, εκτός εάν έχει συμφωνηθεί διαφορετική ρύθμιση μεταξύ των οικείων κρατών μελών ή προβλέπεται στο δίκαιο του προς ό η αίτηση κράτους μέλους. Εάν ένα κράτος μέλος χορηγήσει προτιμήσεις σε απαιτήσεις άλλου κράτους μέλους δεν μπορεί να αρνηθεί τη χορήγηση των ίδιων προτιμήσεων στις αυτές ή σε παρόμοιες απαιτήσεις άλλων κρατών μελών υπό τις αυτές προϋποθέσεις.

Το προς ό η αίτηση κράτος μέλος εισπράττει την απαίτηση στο δικό του νόμισμα.

2. Η προς ην η αίτηση αρχή πληροφορεί την αιτούσα αρχή με τη δέουσα επιμέλεια για τη συνέχεια που δόθηκε στην αίτηση είσπραξης.

3. Από την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης είσπραξης, η προς ην η αίτηση αρχή επιβάλλει τόκους υπερημερίας σύμφωνα με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ισχύουν στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος.

4. Η προς ην η αίτηση αρχή δύναται, εφόσον το επιτρέπουν οι νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που ισχύουν στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος, να παρέχει στον οφειλέτη προθεσμία πληρωμής ή να επιτρέπει πληρωμή με δόσεις και μπορεί να επιβάλλει ανάλογα τόκο. Εν συνεχεία, ενημερώνει την αιτούσα αρχή σχετικά με οιαδήποτε τέτοια απόφαση.

5. Με την επιφύλαξη του άρθρου 20 παράγραφος 1, η προς ην η αίτηση αρχή διαβιβάζει στην αιτούσα αρχή τα ποσά που εισέπραξε σε σχέση με την απαίτηση και τους τόκους που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 4 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 14

Διαφορές

1. Οι διαφορές σχετικά με την απαίτηση, τον αρχικό τίτλο, ο οποίος επιτρέπει την εκτέλεση στο αιτούν κράτος μέλος, ή τον ομοιόμορφο τίτλο, ο οποίος επιτρέπει την εκτέλεση στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος και διαφορές σχετικά με το κύρος της κοινοποίησης από την αρμόδια αρχή του αιτούντος κράτους μέλους, εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των αρμόδιων οργάνων του αιτούντος κράτους μέλους. Εάν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αμφισβητήσει στην πορεία της διαδικασίας εισπραξής την απαίτηση, τον αρχικό τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση στο αιτούν κράτος μέλος ή τον ομοιόμορφο τίτλο, ο οποίος επιτρέπει την εκτέλεση στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος, η προς ην η αίτηση αρχή πληροφορεί το μέρος αυτό ότι πρέπει να φέρει την εν λόγω αγωγή ενώπιον του αρμόδιου οργάνου του αιτούντος κράτους μέλους, σύμφωνα με το δικαίω που ισχύει σε αυτό.

2. Διαφορές σχετικά με τα μέτρα εκτέλεσης τα οποία ελήφθησαν στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος ή σχετικά με την εγκυρότητα της κοινοποίησης της αρμόδιας αρχής τού προς ό η αίτηση κράτους μέλους φέρονται ενώπιον του αρμόδιου οργάνου του εν λόγω κράτους μέλους σύμφωνα με τις δικές του νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις.

3. Όταν ασκηθεί αγωγή όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 ενώπιον του αρμόδιου οργάνου του αιτούντος κράτους μέλους, η αιτούσα αρχή πληροφορεί την προς ην η αίτηση αρχή σχετικά και αναφέρει τον βαθμό στον οποίο δεν αμφισβητείται η απαίτηση.

4. Μόλις η προς ην η αίτηση αρχή λάβει τις πληροφορίες, οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 3, είτε από την αιτούσα αρχή είτε από το ενδιαφερόμενο μέρος, αναστέλλει τη διαδικασία της εκτέλεσης όσον αφορά το αμφισβητούμενο μέρος της απαίτησης, ενώ εκκρεμεί η απόφαση του αρμόδιου στο θέμα αυτό οργάνου, εκτός εάν η αιτούσα αρχή υποβάλει διαφορετικό αίτημα σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

Κατ' αίτηση της αιτούσας αρχής, η αν άλλως κριθεί αναγκαίο και με την επιφύλαξη του άρθρου 16, η προς ην η αίτηση αρχή δύναται να λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα προκειμένου να εγγυηθεί την εισπραξη, εφόσον οι νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν στο κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα της επιτρέπουν την ενέργεια αυτή.

Η αιτούσα αρχή δύναται, σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και τις διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της, να ζητεί από την προς ην η αίτηση αρχή να εισπράξει αμφισβητούμενη απαίτηση ή το αμφισβητούμενο μέρος της απαίτησης, εφόσον οι συναφείς νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και οι διοικητικές πρακτικές που ισχύουν στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος το επιτρέπουν. Κάθε τέτοια απαίτηση πρέπει να αιτιολογείται. Εάν η έκβαση της αμφισβήτησης αποβεί ευνοϊκή για τον οφειλέτη, η αιτούσα αρχή υποχρεούται να επιστρέψει κάθε εισπραχθέν ποσό, προσαυξημένο κατά την τυχόν οφειλόμενη αποζημίωση, σύμφωνα με το ισχύον δικαίω του προς ό η αίτηση κράτους μέλους.

Εάν έχει κινηθεί διαδικασία αμοιβαίας συμφωνίας από τις αρμόδιες αρχές του αιτούντος κράτους μέλους ή του προς ό η αίτηση κράτους μέλους, και η έκβαση της διαδικασίας ενδέχεται να επηρεάσει την απαίτηση για την οποία ζητήθηκε συνδρομή, τα μέτρα εισπραξής αναστέλλονται ή διακόπτονται έως ότου λήξει η διαδικασία αυτή, εκτός εάν η διαδικασία αφορά υπόθεση με κατεπείγοντα χαρακτηριστικά, λόγω απάτης ή αφερεγγυότητας. Σε περίπτωση αναστολής ή διακοπής των μέτρων εισπραξής, εφαρμόζεται το δεύτερο εδάφιο.

Άρθρο 15

Τροποποίηση ή απόσυρση της αίτησης συνδρομής για εισπραξη

1. Η αιτούσα αρχή πληροφορεί αμέσως την προς ην η αίτηση αρχή για κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση της αίτησης εισπραξής που έχει υποβάλει ή για την απόσυρση της αίτησής της, αναφέροντας τους λόγους της τροποποίησης ή της απόσυρσης.

2. Εάν η τροποποίηση της αίτησης οφείλεται σε απόφαση του αρμόδιου οργάνου που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 1, η αιτούσα αρχή κοινοποιεί την απόφαση αυτή από κοινού με αναθεωρημένο ενιαίο τίτλο, ο οποίος επιτρέπει την εκτέλεση στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος. Η προς ην η αίτηση αρχή προβαίνει στη συνέχεια σε λήψη περαιτέρω μέτρων εισπραξής βάσει του αναθεωρημένου τίτλου.

Η εφαρμογή των μέτρων εισπραξής ή ασφαλιστικών μέτρων που έχουν ληφθεί ήδη βάσει του αρχικού ενιαίου τίτλου για την εκτέλεση στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος μπορεί να συνεχισθεί βάσει του αναθεωρημένου τίτλου, εκτός εάν η τροποποίηση της αίτησης οφείλεται στην ακυρότητα του αρχικού τίτλου που επέτρεπε την εκτέλεση στο αιτούν κράτος μέλος ή του αρχικού ενιαίου τίτλου που επέτρεπε την εκτέλεση στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος.

Όσον αφορά τον αναθεωρημένο τίτλο, ισχύουν τα άρθρα 12 και 14.

Άρθρο 16

Αίτημα λήψεως ασφαλιστικών μέτρων

1. Κατ' αίτηση της αιτούσας αρχής, η προς ην η αίτηση αρχή λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα, εφόσον αυτό προβλέπεται από το εθνικό της δίκαιο και σύμφωνα με τις διοικητικές της πρακτικές, για να εγγυηθεί την εισπραξη όταν μια απαίτηση ή ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση στο αιτούν κράτος μέλος αμφισβητείται κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, ή εάν η απαίτηση δεν αποτελεί ακόμη αντικείμενο τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση στο αιτούν κράτος μέλος, εφόσον τα ασφαλιστικά μέτρα είναι επίσης δυνατά, σε παρεμφερείς καταστάσεις, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και τις διοικητικές πρακτικές του αιτούντος κράτους μέλους.

Το έγγραφο το οποίο έχει συνταχθεί για να επιτρέπει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων στο αιτούν κράτος μέλος και αφορά την απαίτηση για την εισπραξη της οποίας ζητείται αμοιβαία συνδρομή, επισυνάπτεται, εφόσον υπάρχει, στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος. Το έγγραφο αυτό δεν υπόκειται σε αναγνώριση, συμπλήρωση ή αντικατάσταση στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος.

2. Η αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να συνοδεύεται από άλλα έγγραφα σχετικά με την απαίτηση, τα οποία έχουν εκδοθεί στο αιτούν κράτος μέλος.

Άρθρο 17

Κανόνες της αίτησης λήψεως ασφαλιστικών μέτρων

Για την ενεργοποίηση του άρθρου 16, εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, το άρθρο 10 παράγραφος 2, το άρθρο 13 παράγραφοι 1 και 2 και τα άρθρα 14 και 15.

Άρθρο 18

Όρια των υποχρεώσεων της προς ην η αίτηση αρχής

1. Η προς ην η αίτηση αρχή δεν υποχρεούται να παρέχει την προβλεπόμενη από τα άρθρα 10 έως 16 συνδρομή, εάν η εισπραξη της απαίτησης, λόγω της καταστάσεως του οφειλέτη, μπορεί να δημιουργήσει σοβαρές οικονομικές ή κοινωνικές δυσχέρειες στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος, εφόσον οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και οι διοικητικές πρακτικές αυτού του κράτους μέλους επιτρέπουν την εξαίρεση αυτή για εθνικές απαιτήσεις.

2. Η προς ην η αίτηση αρχή δεν υποχρεούται να παρέχει την προβλεπόμενη από τα άρθρα 5 και 7 έως 16 συνδρομή, εάν η

υποβαλλόμενη βάσει των άρθρων 5, 7, 8, 10 ή 16 αρχική αίτηση συνδρομής αφορά απαιτήσεις παλαιότερες των πέντε ετών, που χρονολογούνται από την ημερομηνία κατά την οποία κατέστη ληξιπρόθεσμη η απαίτηση στο αιτούν κράτος μέλος έως την ημερομηνία κατά την οποία υπεβλήθη η αρχική αίτηση συνδρομής.

Ωστόσο, όταν προσβάλλεται η απαίτηση ή ο αρχικός τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση στο αιτούν κράτος μέλος, η πενταετής προθεσμία αρχίζει να προσμετράται από τη στιγμή κατά την οποία το αιτούν κράτος αποφαινεται ότι η απαίτηση ή ο τίτλος που επιτρέπει την εισπραξη δεν μπορεί πλέον να αμφισβητηθεί.

Επιπλέον, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι αρμόδιες αρχές του αιτούντος κράτους μέλους αναβάλλουν την πληρωμή ή καταρτίζουν πρόγραμμα πληρωμών σε δόσεις, η πενταετής προθεσμία νοείται ότι άρχεται από τη στιγμή που εκπνέει η συνολική προθεσμία πληρωμής.

Ωστόσο, στις περιπτώσεις αυτές, η προς ην η αίτηση αρχή δεν υποχρεούται να παρέχει τη συνδρομή ως προς απαιτήσεις που είναι παλαιότερες των δέκα ετών, χρονολογούμενες από την ημερομηνία κατά την οποία κατέστη ληξιπρόθεσμη η απαίτηση στο αιτούν κράτος μέλος.

3. Ένα κράτος μέλος δεν υποχρεούται να παρέχει συνδρομή εάν το συνολικό ποσό των απαιτήσεων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, για το οποίο ζητείται συνδρομή, είναι μικρότερο των 1 500 EUR.

4. Η προς ην η αίτηση αρχή ενημερώνει την αιτούσα αρχή για τους λόγους απόρριψης της αίτησης συνδρομής.

Άρθρο 19

Θέματα σχετικά με την παραγραφή

1. Θέματα που αφορούν την παραγραφή διέπονται αποκλειστικά από το δίκαιο που ισχύει στο αιτούν κράτος μέλος.

2. Όσον αφορά την αναστολή, διακοπή ή παράταση της προθεσμίας παραγραφής, οι πράξεις εισπραξης που πραγματοποιούνται από την προς ην η αίτηση αρχή ή για λογαριασμό της σύμφωνα με την αίτηση συνδρομής και έχουν ως αποτέλεσμα την αναστολή, διακοπή ή παράταση της προθεσμίας παραγραφής κατά το δίκαιο που ισχύει στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος, θεωρείται ότι έχουν το ίδιο αποτέλεσμα στο αιτούν κράτος μέλος, υπό την προϋπόθεση ότι προβλέπεται η αντίστοιχη διάταξη δυνάμει του δικαίου που ισχύει σε αυτό το κράτος μέλος.

Εάν το δίκαιο που ισχύει στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος δεν προβλέπει τη δυνατότητα αναστολής, διακοπής ή παράτασης της προθεσμίας παραγραφής, οι πράξεις είσπραξης που πραγματοποιούνται από την προς ην η αίτηση αρχή ή για λογαριασμό της σύμφωνα με την αίτηση συνδρομής και οι οποίες, εάν είχαν πραγματοποιηθεί από την αιτούσα αρχή ή για λογαριασμό της στο κράτος μέλος της, θα είχαν ως αποτέλεσμα την αναστολή, διακοπή ή παράταση της προθεσμίας παραγραφής κατά το δίκαιο που ισχύει στο κράτος μέλος της προς ην η αίτηση αρχής, θεωρούνται, όσον αφορά αυτό το αποτέλεσμα, ότι έχουν πραγματοποιηθεί σε αυτό το τελευταίο κράτος.

Το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο δεν επηρεάζουν το δικαίωμα των αρμόδιων αρχών του αιτούντος κράτους μέλους να λαμβάνουν μέτρα για την αναστολή, διακοπή ή παράταση της προθεσμίας παραγραφής σύμφωνα με το δίκαιο που ισχύει στο εν λόγω κράτος μέλος.

3. Η αιτούσα αρχή και η προς ην η αίτηση αρχή ενημερώνονται εκατέρωθεν ως προς οποιεσδήποτε ενέργειες με τις οποίες διακόπτεται, αναστέλλεται ή παρατείνεται η προθεσμία παραγραφής της απαίτησης για την οποία έχει ζητηθεί η είσπραξη ή η λήψη ασφαλιστικών μέτρων ή ως προς ενέργειες οι οποίες ενδέχεται να έχουν αυτό το αποτέλεσμα.

Άρθρο 20

Έξοδα

1. Πέραν των ποσών που προβλέπονται στο άρθρο 13 παράγραφος 5, η προς ην η αίτηση αρχή επιδιώκει να εισπράξει από τον οφειλέτη και να παρακρατήσει τα συνδεδεμένα με την είσπραξη έξοδα με τα οποία επιβαρύνθηκε, σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις του κράτους μέλους προς ό η αίτηση.

2. Τα κράτη μέλη παραιτούνται αμοιβαίως από τυχόν απαίτηση για απόδοση των εξόδων που προέκυψαν από την αμοιβαία συνδρομή την οποία παρέχουν το ένα στο άλλο κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Εντούτοις, όταν η είσπραξη παρουσιάζει ιδιαίτερη δυσκολία, χαρακτηρίζεται από πολύ μεγάλο ποσό εξόδων ή συνδέεται με την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, οι αιτούσες αρχές και οι αρχές προς τις οποίες απευθύνονται οι αιτήσεις μπορούν να συμφωνούν ειδικούς διακανονισμούς απόδοσης εξόδων.

3. Παρά την παράγραφο 2, το αιτούν κράτος μέλος παραμένει υπεύθυνο έναντι του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση για όλα τα έξοδα και τις ζημιές που, ενδεχομένως, υπέστη κατόπιν αγωγών που κρίθηκαν αβάσιμες, είτε ως προς την ύπαρξη της απαίτησης είτε ως προς το κύρος του εκτελεστού τίτλου που

εκδόθηκε από την αιτούσα αρχή και επιτρέπει την εκτέλεση και/ή τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ 'ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΥΠΟΥΣ ΑΙΤΗΣΕΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Άρθρο 21

Τυποποιημένα έντυπα και μέσα κοινοποίησης

1. Οι αιτήσεις δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 1 για παροχή πληροφοριών, οι αιτήσεις κοινοποίησης δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, οι αιτήσεις είσπραξης δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1 ή οι αιτήσεις για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 1, διαβιβάζονται, με ηλεκτρονικά μέσα, χρησιμοποιώντας ένα τυποποιημένο έντυπο, εκτός αν αυτό δεν μπορεί να γίνει για τεχνικούς λόγους. Εφόσον είναι δυνατόν, τα έντυπα αυτά χρησιμοποιούνται για κάθε μεταγενέστερη επικοινωνία σχετικά με την αίτηση.

Ο ενιαίος τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση στο προς ό η αίτηση κράτος μέλος και το έγγραφο που επιτρέπει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων στο αιτούν κράτος και τα υπόλοιπα έγγραφα τα οποία αναφέρονται στα άρθρα 12 και 16, διαβιβάζονται επίσης, με ηλεκτρονικά μέσα, εκτός αν αυτό δεν μπορεί να γίνει για τεχνικούς λόγους.

Τα τυποποιημένα έντυπα είναι δυνατόν να συνοδεύονται, κατά περίπτωση, από εκθέσεις, δηλώσεις και λοιπά έγγραφα ή πιστοποιημένα αντίγραφα ή αποσπάσματά τους, τα οποία διαβιβάζονται επίσης, με ηλεκτρονικά μέσα, εκτός αν αυτό δεν μπορεί να γίνει για τεχνικούς λόγους.

Τα τυποποιημένα έντυπα και η επικοινωνία με ηλεκτρονικά μέσα δύνανται επίσης να χρησιμοποιούνται για την ανταλλαγή πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 6.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται για πληροφορίες και έγγραφα που συγκεντρώνονται κατά την παρουσία σε διοικητικές υπηρεσίες άλλου κράτους μέλους ή κατά τη συμμετοχή σε διοικητικές έρευνες που διεξάγονται σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 7.

3. Εάν η επικοινωνία δεν πραγματοποιείται με ηλεκτρονικά μέσα ή με τη χρήση τυποποιημένων εντύπων, το γεγονός αυτό δεν θα επηρεάσει την εγκυρότητα των πληροφοριών που συγκεντρώθηκαν ή των μέτρων που ελήφθησαν κατά την εκτέλεση μιας αίτησης συνδρομής.

Άρθρο 22

Χρήση των γλωσσών

1. Όλες οι αιτήσεις συνδρομής, τα τυποποιημένα έντυπα κοινοποίησης και οι ενιαίοι τίτλοι που επιτρέπουν την εκτέλεση στο προς ο η αίτηση κράτος μέλος αποστέλλονται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες τού προς ό η αίτηση κράτους μέλους ή συνοδεύονται από μετάφραση στη γλώσσα αυτή. Το γεγονός ότι ορισμένα τμήματα των εγγράφων αυτών έχουν συνταχθεί σε γλώσσα διαφορετική από την επίσημη γλώσσα ή μία από τις επίσημες γλώσσες τού προς ό η αίτηση κράτους μέλους, δεν επηρεάζει το κύρος τους ή το κύρος της διαδικασίας, εφόσον η διαφορετική αυτή γλώσσα έχει συμφωνηθεί μεταξύ των οικείων κρατών μελών.

2. Τα έγγραφα τα οποία πρέπει να κοινοποιούνται δυνάμει του άρθρου 8 μπορούν να διαβιβάζονται στην προς ην η αίτηση αρχή σε μια επίσημη γλώσσα του αιτούντος κράτους μέλους.

3. Όταν η αίτηση συνοδεύεται από έγγραφα πέραν των αναφερόμενων στις παραγράφους 1 και 2, η προς ην η αίτηση αρχή δύναται, κατά περίπτωση, να απαιτήσει από την αιτούσα αρχή τη μετάφραση των εν λόγω εγγράφων στην επίσημη γλώσσα, ή σε μία επίσημη γλώσσα τού προς ό η αίτηση κράτους μέλους, ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα αποφασίσουν διμερώς τα οικεία κράτη μέλη.

Άρθρο 23

Κοινολόγηση πληροφοριών και εγγράφων

1. Οι πληροφορίες που γνωστοποιούνται, υπό οποιαδήποτε μορφή, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, καλύπτονται από την υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απόρρητου και τυγχάνουν της προστασίας που προβλέπεται για τέτοιου είδους πληροφορίες από το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο περιήλθαν.

Οι εν λόγω πληροφορίες μπορούν να χρησιμοποιούνται για την εφαρμογή της εκτέλεσης ή των μέτρων όσον αφορά τις απαιτήσεις που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία. Μπορούν επίσης να χρησιμοποιούνται για την αποτίμηση και την επιβολή υποχρεωτικών εισφορών κοινωνικής ασφάλισης.

2. Τα δεόντως διαπιστευμένα πρόσωπα από την Αρχή Πιστοποίησης της Ασφάλειας (SAA) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής μπορούν να έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές μόνο στον βαθμό που απαιτείται για την επιμέλεια, συντήρηση και ανάπτυξη του δικτύου CCN.

3. Το κράτος μέλος που παρέχει τις πληροφορίες επιτρέπει τη χρησιμοποίησή τους για σκοπούς άλλους από τους αναφερόμενους στην παράγραφο 1 στο κράτος μέλος που λαμβάνει τις πληροφορίες, εάν, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες, οι πληροφορίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για παρόμοιους σκοπούς.

4. Όταν η αιτούσα αρχή ή η προς ην η αίτηση αρχή θεωρεί ότι οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν δυνάμει της παρούσας οδηγίας είναι πιθανόν να φανούν χρήσιμες για τους σκοπούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σε τρίτο κράτος μέλος, μπορεί να διαβιβάζει τις εν λόγω πληροφορίες στο τελευταίο αυτό κράτος, εφόσον η διαβίβασή τους είναι σύμφωνη με τους κανόνες και τις διαδικασίες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Ενημερώνει το κράτος μέλος από το οποίο προήλθαν οι πληροφορίες σχετικά με την πρόθεσή της να μεταβιβάσει τις πληροφορίες σε τρίτο κράτος μέλος. Το κράτος μέλος προέλευσης μπορεί να προβάλει αντίρρηση για τη μεταβίβαση των πληροφοριών εντός 10 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε την κοινοποίηση από το κράτος μέλος που επιθυμεί να μεταβιβάσει τις πληροφορίες.

5. Η άδεια χρησιμοποίησης, σύμφωνα με την παράγραφο 3, πληροφοριών που έχουν διαβιβασθεί σύμφωνα με την παράγραφο 4, μπορεί να χορηγηθεί μόνο από το κράτος μέλος από το οποίο προήλθαν οι πληροφορίες.

6. Η επίκληση των πληροφοριών που κοινοποιούνται, υπό οιαδήποτε μορφή, δυνάμει της παρούσας οδηγίας, και η χρησιμοποίησή τους ως αποδεικτικών στοιχείων από όλες τις αρχές εντός του κράτους μέλους που λαμβάνει τις πληροφορίες, επιτρέπεται υπό τους αυτούς όρους με παρόμοιες πληροφορίες που αποκτώνται εντός του κράτους αυτού.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

Εφαρμογή άλλων συμφωνιών περί συνδρομής

1. Η παρούσα οδηγία δεν προδικάζει την εκπλήρωση τυχόν υποχρεώσεων παροχής ευρύτερης συνδρομής, οι οποίες απορρέουν δυνάμει διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών, συμπεριλαμβανομένης της κοινοποίησης δικαστικών ή εξωδικαστικών πράξεων.

2. Όταν τα κράτη μέλη συνάπτουν παρόμοιες διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς επί θεμάτων στους τομείς που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας οδηγίας, πλην της ρυθμίσεως μεμονωμένων περιπτώσεων, ενημερώνουν αμελλητί την Επιτροπή. Η Επιτροπή ενημερώνει με τη σειρά της τα άλλα κράτη μέλη.

3. Κατά την παροχή της ευρύτερης αμοιβαίας συνδρομής δυνάμει διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών, τα κράτη μέλη δύναται να κάνουν χρήση του ηλεκτρονικού δικτύου επικοινωνιών και των τυποποιημένων εντύπων που θεσπίζονται για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 25**Επιτροπή είσπραξης**

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή είσπραξης.
2. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η περίοδος που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται τρίμηνη.

Άρθρο 26**Διατάξεις εφαρμογής**

Η Επιτροπή θεσπίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία η οποία αναφέρεται στο άρθρο 25 παράγραφος 2, λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφοι 2, 3 και 4, του άρθρου 5 παράγραφος 1, των άρθρων 8, 10 και 12 παράγραφος 1, του άρθρου 13 παράγραφοι 2, 3, 4 και 5, του άρθρου 15, του άρθρου 16 παράγραφος 1 και του άρθρου 21 παράγραφος 1.

Οι κανόνες αυτοί αφορούν τουλάχιστον τα εξής:

- α) τις πρακτικές ρυθμίσεις σχετικά με την οργάνωση των επαφών μεταξύ του κεντρικών γραφείων διασύνδεσης, των άλλων γραφείων διασύνδεσης και των υπηρεσιών διασύνδεσης, που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 2, 3 και 4, διαφόρων κρατών μελών και των επαφών με την Επιτροπή·
- β) τα μέσα διαβίβασης των ανακοινώσεων μεταξύ των αρχών·
- γ) το μορφότυπο και άλλες λεπτομέρειες των τυποποιημένων εντύπων που θα χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς του άρθρου 5 παράγραφος 1, του άρθρου 8, του άρθρου 10 παράγραφος 1, του άρθρου 12 παράγραφος 1 και του άρθρου 16 παράγραφος 1·
- δ) τη μετατροπή των προς είσπραξη ποσών και τη μεταφορά των ποσών που εισπραχθήκαν.

Άρθρο 27**Υποβολή εκθέσεων**

1. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει ετησίως την Επιτροπή έως τις 31 Μαρτίου για τα εξής:
 - α) τον αριθμό των αιτήσεων για παροχή πληροφοριών, κοινοποίηση και είσπραξη ή τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων που αποστέλλει ετησίως προς κάθε κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, και λαμβάνει ετησίως από κάθε αιτούν κράτος μέλος·
 - β) το ύψος των απαιτήσεων για τις οποίες ζητείται συνδρομή είσπραξης και τα εισπραχθέντα ποσά.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν επίσης κάθε άλλη πληροφορία η οποία μπορεί να φανεί χρήσιμη για την εκτίμηση της παροχής αμοιβαίας συνδρομής δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

3. Η Επιτροπή υποβάλλει ανά πενταετία, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, έκθεση σχετικά με τη λειτουργία των διευθετήσεων που θεσπίζονται με την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 28**Μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο**

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την 1η Ιανουαρίου 2012.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από τέτοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 29**Κατάργηση της οδηγίας 2008/55/ΕΚ**

Η οδηγία 2008/55/ΕΚ καταργείται με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2012.

Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 30**Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 31**Αποδέκτες**

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 16 Μαρτίου 2010.

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

E. SALGADO